

Міністерство освіти і науки України
Миколаївський національний аграрний університет
Факультет культури й виховання
Кафедра іноземних мов

**Матеріали Причорноморської науково -
практичної конференції
професорсько - викладацького складу
Миколаївського національного аграрного
університету**

21 квітня 2016 р.

Миколаїв
2016

УДК 811
ББК 81.2
М-34

Редакційна колегія:

В.С. Шибанін – д-р. тех. наук, професор;
С. Г. Заскалета – д-р. пед. наук, доцент;
К. В. Тішечкіна – канд. філол. наук, доцент.

М-34 Матеріали Причорноморської науково -
практичної конференції професорсько -
викладацького складу Миколаївського
національного аграрного університету, 21
квітня 2016 р., м. Миколаїв. – Миколаїв : МНАУ,
2016. – с. 46

У матеріалах Причорноморської науково - практичної конференції професорсько - викладацького складу Миколаївського національного аграрного університету розглянуто різноманітні актуальні питання, пов'язані з професійною діяльністю працівників кафедри іноземних мов, проаналізовано досвід інших країн.

УДК 811
ББК 81.2

© Миколаївський національний
аграрний університет, 2016

Зміст

<i>Заскалета С.Г.</i> Шляхи використання досвіду країн єс у професійній підготовці фахівців в Україні.....	4
<i>Артюхова О. В.</i> Диференційні ознаки усного і письмового перекладу та їх дидактичні наслідки	9
<i>Тішечкіна К. В., Ганніченко Т. А.</i> The Portfolio Method In Higher Education.....	14
<i>Марковська А. В.</i> Вплив німецькомовних фразеологізмів у засобах масової інформації на читача.....	17
<i>Саламатіна О.О.</i> Інтерв'ю сучасної іншомовної преси як засіб розвитку самостійної іншомовної діяльності студентів у нефілологічних вузах.....	22
<i>Пономаренко Н.Г.</i> Аналіз відеозапису власної практичної ситуації або заняття як метод підготовки експертів в галузі освіти в німецькомовних країнах європейського союзу.....	27
<i>Булах А. В.</i> Foreign Language as an Integral Part of Business Professional Competence.....	30
<i>Міщенко Ю.В., Ігнатенко Ж.В.</i> Motivatiing Students To Study English And Developing Their Cognitive Activity At Non-Specialized High Schools.....	34

УДК 378.09:338.43:061.1ЄС(043.3)

ШЛЯХИ ВИКОРИСТАННЯ ДОСВІДУ КРАЇН ЄС У ПРОФЕСІЙНІЙ ПІДГОТОВЦІ ФАХІВЦІВ В УКРАЇНІ

*Заскалета С.Г. – доктор педагогічних наук, доцент
кафедри іноземних мов МНАУ*

Порівняльний аналіз тенденцій професійної підготовки фахівців аграрної галузі у Західній та Східній Європі дозволив виокремити провідні тенденції професійної підготовки фахівців аграрної галузі, притаманні всім країнам Європейського Союзу. До провідних тенденцій професійної підготовки фахівців аграрної галузі віднесено: розвиток нормативно-правової бази професійної підготовки фахівців аграрної галузі в країнах ЄС; співробітництво країн ЄС щодо професійної підготовки фахівців аграрної галузі та сільського розвитку; спрямованість професійної підготовки фахівців аграрної галузі на забезпечення якості сільськогосподарської продукції та захисту навколишнього середовища.

Аналіз нормативно-правової бази ЄС свідчить про те, що вона тісно пов'язана з історією становлення ЄС. Міжнародні стандарти правового регулювання технічної та професійної освіти встановлені ЮНЕСКО в Конвенції про технічну та професійну освіту (1989 р.). Важливими кроками розвитку професійної підготовки фахівців аграрної галузі в країнах ЄС, було: прийняття Конвенції про визнання навчальних курсів, дипломів про вищу освіту та наукових ступенів у державах регіону Європи (1979 р.); Резолюція Ради Європейського Співтовариства про створення концепції європейської освіти у межах єдиного освітнього простору (1988 р.); Резолюція Парламентської Асамблеї Ради Європи про створення концепції європейської освіти у межах єдиного освітнього простору

(1989 р.); створення Міжнародного бюро освіти (1925 р.); створення Міжнародного інституту планування освіти (Париж) (1956 р.); Паризька хартія для нової Європи (1990 р.); Конвенція про визнання кваліфікацій вищої освіти в європейському регіоні (1997 р.). У подальшому ці ідеї знайшли розвиток у рішеннях цілої низки конференцій міністрів освіти європейських країн, зокрема: Лісабонська конвенція (1997 р.); Сорбонська декларація (1998 р.); Болонська конвенція (1999 р.); Саламанська конференція європейських ВНЗ (2001 р.); Празьке комюніке міністрів європейських країн (2001 р.); Берлінське комюніке міністрів європейських країн (2003 р.); Бергенська конференція міністрів європейських країн (2005 р.); Львовенське комюніке (2009 р.); Будапештсько-Віденська Декларація про європейський простір вищої освіти (2010 р.); Комюніке міжурядової конференції європейського простору вищої освіти «Використання потенціалу з найбільшою користю: консолідація європейського простору вищої освіти» (2012 р.). Основна ідея цих документів – двоступенева структура вищої освіти, використання системи кредитів ECTS, міжнародне визнання бакалавра як рівня вищої освіти, що надає особі кваліфікацію та право продовжувати навчання за програмами магістра в інших європейських країнах. Зазначено, що Європейський Союз має у своєму розпорядженні низку специфічних засобів заохочення співпраці в цій галузі, а саме: освітні програми Socrates, Socrates II – Erasmus, Leonardo da Vinci II, Erasmus – Mundus та інші; Європейська асоціація університетів (The European University Association); Союз ректорів університетів Європи (Confederation of EU Rectors' Conferences); Європейська асоціації наукових досліджень в галузі освіти; Європейська мережа з контролю якості у вищій освіті (European Network for Quality Assurance in Higher Education). Діяльність проекту

Темпус (TEMPUS) охоплює професійну підготовку фахівців.

Співробітництво країн ЄС у професійній підготовці фахівців аграрної галузі та сільського розвитку спрямоване на структурні зміни в аграрній галузі, розвиток міжнародного співробітництва у сфері професійної підготовки фахівців аграрної галузі та розвитку сільської місцевості в країнах ЄС. Важливим фактором, що сприяє розвитку міжнародної діяльності вищих закладів освіти, які здійснюють професійну підготовку фахівців аграрної галузі, є підготовка студентів до реалізації міжнародних фахових програм. На рівні ступеня магістра виокремлено програму Еразмус Мундус (Erasmus Mundus) для професійної підготовки міжнародного магістра з сільського розвитку (Erasmus Mundus International Master in Rural Development – IMRD), міжнародного магістра з вирощування олив та технології їх переробки, міжнародного магістра з технологій переробки продукції садівництва. Співробітництво країн ЄС щодо професійної підготовки фахівців аграрної галузі та сільського розвитку створює можливості для майбутніх контактів та спільних проектів, які можна використовувати для організації сільського виробництва, а також стосується професійної підготовки фахівців аграрної галузі. На рівні міжнародного співробітництва аграрних університетів країн ЄС виокремлено діяльність Консорціум університетів.

Використання досвіду міжнародної співпраці країн ЄС сприяє розвитку професійної підготовки фахівців аграрної галузі в Україні. Співробітництво України з країнами ЄС щодо професійної підготовки фахівців аграрної галузі та сільського розвитку створює можливості для спільних проектів, які можна використовувати для організації сільського виробництва, а також стосуються професійної підготовки фахівців аграрної галузі: перевірка існуючої структури навчання, яка охоплює питання навколишнього середовища і впливу сільського

господарства на навколишнє середовище; визначення нових знань, навичок і кваліфікацій фахівців для процесу виробництва сільськогосподарських продуктів без використання агрохімії (органічне сільське господарство) і шляхи його покращення.

Щодо професійної підготовки фахівців аграрної галузі в країнах ЄС у контексті регіональних потреб забезпечення якості сільськогосподарської продукції та захисту навколишнього середовища, то така тенденція спрямована на збереження навколишнього середовища, природних ресурсів, впровадження технології органічного сільського господарства. До основних складових професійної підготовки фахівців аграрної галузі в країнах ЄС у контексті регіональних потреб забезпечення якості сільськогосподарської продукції та захисту навколишнього середовища віднесено: захист навколишнього середовища, природні ресурси, криза навколишнього середовища, культура навколишнього середовища, органічне сільське господарство, наука та професійна підготовка фахівців для аграрної галузі щодо навколишнього середовища, виробництво органічних добрив, сертифікація органічної продукції, стандартизація, вплив сільського господарства на навколишнє середовище, виробництво сільськогосподарських продуктів без використання агрохімії (органічне сільське господарство).

Аналіз тенденцій професійної підготовки фахівців аграрної галузі в країнах ЄС дозволив визначити напрями модернізації системи професійної підготовки фахівців аграрної галузі в Україні з урахуванням прогресивного досвіду країн ЄС: адаптація національної системи професійної підготовки фахівців аграрної галузі до загальноєвропейської (розробка модернізованих навчальних планів, програм, відповідного методичного забезпечення, створення на базі університетів науково-дослідних інститутів, залучення талановитих студентів до науково-дослідної роботи через навчання в магістратурі,

поглиблене вивчення іноземних мов, використання сучасних інформаційних технологій; виділення структур, які існують, та отримання знань щодо інформації по захисту навколишнього середовища, а також методів виробництва продуктів органічного фермерства; визначення рівня знань і підготовки фахівців аграрної галузі, які виробляють продукти); реформування традиційних факультетів аграрних університетів, а також відкриття нових (факультет водних біоресурсів та аквакультури, якості і безпеки продукції агропромислового комплексу, здоров'я дрібних тварин, аграрного менеджменту, конструювання та дизайну, садово-паркового господарства та ландшафтної архітектури, землевпорядкування, юридичного, педагогічного); інтернаціоналізація студентів та професорсько-викладацького складу; флексебільність як у навчальних планах, так і в управлінській структурі навчальних закладів аграрної освіти; створення творчих об'єднань навчальних закладів аграрної освіти з бізнесовими структурами; розвиток міжнародних зв'язків; застосування практики управління, яка покладається на партнерські відносини з зовнішніми зацікавленими сторонами у сфері методів стратегічного планування; застосування гнучких форм управління персоналом, у тому числі заходи стимулювання і програми розвитку персоналу; різноманітність джерел фінансування, зокрема, шляхом збільшення доходів через розширення послуг; впровадження сучасних інформаційних технологій (дистанційне навчання (ДН)), відкриті (віртуальні) університети; створення університетських спеціалізованих центрів дистанційного навчання; поширення процесів кооперації та інтеграції (створення об'єднань університетів, національних та міжрегіональних центрів ДН)); покладання на аграрні університети обов'язку готувати фахівців для дорадчих служб.

Напрямами співробітництва України і ЄС в галузі аграрної освіти визначено: спільна політика в галузі аграрної освіти та професійної підготовки фахівців аграрної галузі, пов'язаної із навколишнім середовищем в країнах Євросоюзу; залучення інвестицій, зокрема грантів, для фінансування наукових досліджень аграрних університетів; залучення провідних іноземних наукових працівників та фахівців галузі до розроблення комплексних навчальних планів, впровадження нових форм і методів навчання; організація міжнародних наукових досліджень у галузі сільського господарства; стажування науково-педагогічних та педагогічних працівників з професійно-орієнтованих дисциплін на базі провідних сільськогосподарських підприємств та провідних навчальних закладів країн-учасниць Болонського процесу; залучення талановитих студентів до науково-дослідної роботи через навчання в магістратурі в країнах ЄС та іноземних студентів в Україні; участь викладачів та науковців у міжнародних конференціях, проектах та програмах з питань професійної підготовки фахівців аграрної галузі; забезпечення моніторингу якості аграрної освіти.

УДК 811.111

ДИФЕРЕНЦІЙНІ ОЗНАКИ УСНОГО І ПИСЬМОВОГО ПЕРЕКЛАДУ ТА ЇХ ДИДАКТИЧНІ НАСЛІДКИ

Артюхова О.В. – кандидат педагогічних наук,
доцент кафедри іноземних мов

У статті розглянуто диференційні ознаки усного та письмового перекладу. Розглянуто різні підходи до виділення видів перекладу, охарактеризовано класифікацію

цих видів. Розглянуто можливі підходи до навчання перекладу у процесі формування фахової компетенції студентів.

Difference signs of oral and written translation are considered in the article. Different approaches to definition of translation kinds has been considered. The classification of these kinds are characterized. Possible approaches for teaching translation at the university and forming professional competence of students are considered.

Перш ніж розглянути питання, пов'язані з навчанням різних видів усного та письмового перекладу, доцільно розглянути різницю між згаданими видами перекладу загалом, а також особливості їх навчання, що впливають із згаданих розбіжностей.

Першою чіткою відмінністю усного перекладу від письмового є абсолютна неможливість якісного усного послідовного перекладу без наявності у свідомості перекладача значного обсягу словникового запасу та фонових знань. Звідси випливає кілька важливих висновків. Цей зміст має бути спрямований на засвоєння такого обсягу згаданих параметрів, який наближається до відповідних характеристик освіченого носія кожної з двох мов, якими та з яких здійснюється переклад. На відміну від усного, умови виконання письмового перекладу надають можливість компенсувати недостатній обсяг словникового запасу та фонових знань за рахунок використання довідкових матеріалів і консультацій, а отже, до змісту розвитку вмінь письмового перекладу слід включати навчання пошуку джерел для з'ясування значень слів, відсутніх у словниках.

Для письмового перекладу рівень навичок та умінь усного мовлення студентів є другорядним чинником, чого не можна сказати про компетенції в читанні та письмі, які до згаданого часу мають досягти достатньо високого рівня. Це, знову таки, вимагає точної синхронізації та практики

мовлення, встановлення кількісних і якісних характеристик мовленнєвої компетенції для кожного етапу навчання і об'єктивного їх контролю.

Для фахового усного перекладу обов'язковою є наявність високого рівня зовнішніх ознак мовлення, зокрема, гарної дикції, правильного інтонаційного оформлення висловлювання, високого темпу мовлення, відсутності невмотивованих пауз, слів-паразитів, заповнювачів пауз, а також повторень слів і словосполучень.

Для письмового ж перекладу зовнішні ознаки мовлення студента жодного значення не мають, а отже, можуть ігноруватися під час виконання вправ (читання власного варіанта перекладу тощо). З іншого боку, для цього виду перекладу можливі такі його характеристики, як оформлення тексту, додержання конвенцій, притаманним відповідним його жанрам (ділова кореспонденція тощо), розташування частин тексту, заголовків, підзаголовків, дотримання правил орфографії й особливо пунктуації характерних для конкретної мови, і які можуть суттєво відрізнятися від відповідних правил рідної мови.

Наступна група відмінностей пов'язана з різним ступенем розгорнення процесу усного та письмового перекладу. У письмовому перекладі чітко розрізняються три етапи цього процесу: доперекладацький аналіз тексту оригіналу, його переклад та редагування. Доперекладацький аналіз є можливим завдяки відносно необмеженому обсягу часу на прийняття перекладацьких рішень під час письмового перекладу. Дякуючи цьому перекладачі мають змогу проводити жанрово-стилістичний, структурний чи будь-який інший аналіз тексту, визначаючи його особливості, щільність інформації, перекладацькі проблеми та можливі способи їх вирішення. Таким чином, у процесі формування навичок та

умінь письмового перекладу доцільно спеціально навчати принципам до перекладацького аналізу тексту.

На відміну від письмового, умови здійснення усного перекладу характеризуються значними обмеженнями у часі для прийняття перекладацьких рішень. Тлумач має усього кілька секунд, аби знайти прийнятний варіант.

Обмеженість у часі для прийняття перекладацьких рішень спричинює ще одну особливість усного перекладу: неможливість користування довідковими матеріалами, що у свою чергу, обумовлює необхідність навчання способів виходу з проблемних ситуацій. Природа усного перекладу є такою, що незалежно від ступеня підготовленості, досвіду, лексичного запасу та обсягу фонових знань тлумач неминуче стикається з випадками часткового нерозуміння. Такі випадки можуть бути пов'язані (крім недостатнього обсягу фонових знань та незнання лексики) з особливостями вимови оратора (англійською мовою часто виступають особи, що не є носіями мови), умовами прийняття виступу (сторонні шуми, відволікання) тощо.

Таким чином, формування компетенції усного перекладу має включати вправи для навчання способів виходу із проблемних ситуацій. До числа подібних можуть входити вправи на розвиток контекстуальної здогадки, на переклад тексту з лакунами, але якість, які використовуються у навчанні тлумачів, доцільно погіршувати в міру вдосконалення фахової компетенції майбутніх перекладачів. Це в першу чергу стосується ступеня відхилення від стандартних норм англійської мови. Як показує практика усного перекладу, зокрема, під час міжнародних конференцій, найчастіше доводиться перекладати ораторів, для яких англійська мова не є рідною, а отже, їхнє мовлення зазнає значного впливу з боку їх рідної мови, передусім на фонетичному рівні. Раннє усвідомлення реальних умов усного перекладу допоможе швидше пристосуватися до майбутньої професійної діяльності.

Таке пристосування неможливе без наявності психологічної стійкості формування якої, на відміну від письмового перекладу, де вона є несуттєвою, має бути обов'язковим під час навчання усного перекладу.

Здатність здійснювати фаховий усний переклад зумовлена обов'язковою наявністю автоматизованої здатності миттєво переключатися з одного мовного коду на інший, в той час як для письмового вона є необов'язковою. З цього випливає суттєва відмінність методів навчання усного, з одного боку, та письмового, з іншого, перекладу. Для усного перекладу важливе інтенсивне (без попереднього та проміжного аналізу) формування автоматизованої здатності миттєво знаходити еквіваленти різних рівнів у двох мовах. Відповідно, вправи мають бути максимально інтенсивними, проводяться переважно в парах і не перериваються під час виконання. Короткий аналіз (звернення уваги на більш типові помилки) може проводитися лише після закінчення вправи, а більш детальний (якщо переклад записувався на звуконосій) – під час індивідуальних консультацій з аналізом транс крипту перекладу кожного студента окремо.

Таким чином, узагальнюючи все викладене вище, можна зробити висновок, що між усним послідовним та письмовим перекладом існує низка важливих розбіжностей, внаслідок чого методика їх навчання суттєво різниться. Головною відмінністю є різні співвідношення аналітичних і практичних елементів у процесі формування навичок та умінь. Розвиток компетенції усного перекладу потребує переважно інтенсивних вправ тренінгового типу з мінімальною питомою вагою аналізу, в той час як навчання письмового перекладу ґрунтується переважно на аналітичній діяльності з максимальним залученням актуального усвідомлення студентів.

Література:

1. Вербицкая М.В. Компоненты и уровни переводческой компетенции / М.В. Вербицкая, М.Ю. Соловов // Вестник Моск. Ун-та. – 2010. - №4. – С.9-18. – (Серия1). Лингвистика и межкультурная коммуникация).
2. Львовская З.Д. Современные проблемы перевода / З.Д. Львовская. – М.: Издательство ЛКИ, 2008.-224с.
3. Pym A. Redefining Translation Competence in an Electronic Age. In Defence of Minimalist Approach / A. Pym // Meta^ Translators' Journal. -2003. – Vol.48,№4, P.481-497.

УДК 811. 111

THE PORTFOLIO METHOD IN HIGHER EDUCATION

Тішечкіна К. В. – кандидат філологічних наук,
доцент кафедри іноземних мов МНАУ

Ганніченко Т.А. – кандидат педагогічних наук,
доцент кафедри іноземних мов МНАУ

The article is devoted to the portfolio method. The present paper deals with evaluation criteria and recommendations for the use of this method.

Key words: *portfolio, evaluation, systematization of knowledge.*

Стаття присвячена методу порт фоліо, розглянуто критерії оцінювання та рекомендації щодо використання даного методу.

Ключові слова: *портфоліо, оцінювання, систематизація знань.*

Managed educational process to the real predictable result is innovative activities in education. One means of individual innovative method is considered portfolio.

Portfolio as a method of assessment based on the fact that students over a period of collecting the working folder (portfolio) and organize all work performed (written assignments, reports, calculations and others have created multimedia products), as well as comments and external evaluation of the work. All drafts, notes in the workbook, feedback and evaluation of teacher and other participants recorded in the portfolio.

As important goal is to promote knowledge assessment positive motivation works that have witnessed the motivational orientation and allow follow that it enhances, and that - weakens may also include in the portfolio. Thus, the method of self-evaluation using a portfolio of knowledge contributes to reflection.

A large number of teachers prefer the portfolio method because it has a positive effect on the development of critical thinking and learning, and provides a high level of documenting learning and development. This method allows for assessment of all the educational process from the beginning, because the portfolio is periodically updated throughout the study period.

Evaluation of portfolio materials depends on the criteria developed by the teacher with student.

Evaluation criteria should include at least three indicators:

- Development student's abilities, their knowledge and skills, the idea of the quality of services provided and used multimedia products;

- Quality materials are included in the portfolio; variety of materials; tools which are used to create them, and the level of these funds; analytical material which are structured; aesthetic appearance; availability of portfolio materials conceptual foundations course;

- Grounds for inclusion in the portfolio materials.

As for content, the information which is included in the portfolio can be classified as follows:

- Student's work: materials are created during normal classes, such as multimedia objects, documents, sketches;
- Copies of previous student's independent work is created out of the audience;
- Ratings and reviews (guidance and supervision of teachers and other people);
- Presentations (special materials are prepared for the portfolio).

Studying foreign languages recommended language portfolio, which is designed to:

- stimulate human study a foreign language in accordance with any levels throughout life;
- make the language learning process more transparent and clear;
- form student's self-educational competence, which allows him to analyze and understand their own learning path and to influence it;
- create motivation training activities;
- develop student's cognitive organizational skills, creative abilities;
- form students' autonomy education.

Therefore, it may be noted that the language portfolio is personally oriented form of authentic kind of evaluation that addressed student and developed for it. Portfolio aims to identify and develop creative abilities of each person. The introduction of European Language Portfolio means entering a new level of student's consciousness, where he/she selects, evaluates, supervises the learning process, making it continuous and sustainable.

Література:

1. Гуляева, С.П. Портфолио: рекомендации по созданию и использованию в предпрофильной подготовке / С.П.Гуляева.- Новокузнецк: изд-во МОУ ДПО ИПК, 2005. – 73с.
2. Макарова Т.Н. Презентация портфолио как альтернативная форма аттестации учителя / Т.Н. Макарова

// Научно-методический журнал заместителя директора школы по воспитательной работе. – 2005. – № 3. – С. 73–80.

3. Новые педагогические и информационные технологии в системе образования / [под ред. Е.С. Полат]. – М. : Academia, 2000. – 298 с.

4. Современный студент в поле информации и коммуникации: учебно-методическое пособие для слушателей семинара “Новые педагогические технологии в высшей школе”. – СПб.:PETROC, 2000. – 84 с.

УДК 811.111'373.7

ВПЛИВ НІМЕЦЬКОМОВНИХ ФРАЗЕОЛОГІЗМІВ У ЗАСОБАХ МАСОВОЇ ІНФОРМАЦІЇ НА ЧИТАЧА

Марковська А. В. – кандидат філологічних наук,
доцент кафедри іноземних мов МНАУ

Головною прагматичною метою мови засобів масової інформації є вплив на адресата, переконання у правдивості викладеної інформації. Саме головна мета визначає вибір експресивних засобів аргументації, функція яких полягає, насамперед, у впливі не стільки на раціональне, логічне, скільки на емоційне-образне мислення адресата з метою викликати у нього довіру. Поширенню публіцистичного мовлення сприяють засоби масової інформації, що тісно пов'язані з повсякденним життям суспільства й активно відображають усі характерні ознаки мовного процесу сучасності, багато в чому визначаючи напрямки його розвитку. Засоби масової інформації, особливо преса, мобілізують усі можливості, усі ресурси мови для впливу на розум і почуття читачів. Метою цієї статті є дослідження особливостей фразеологізмів німецької мови та їх впливу на адресата у

засобах масової інформації на основі матеріалу періодичних та Інтернет-видань сучасної німецькомовної преси.

Актуальність та перспективність лінгвокогнітивного підходу до аналізу фразеологічного корпусу преси зумовлена лінгвосеміотичною природою публіцистичних ФО [1, с. 151], яка виявляється в їх змозі транслювати еталони та стереотипи національної культури, піддавати концептуалізації не тільки знання про картину світу, але й всі типи відношень суб'єкта до її фрагментів та виступати в цій якості мовними експонентами культурних знаків. Більш того, інформаційна наповненість ФО є вищою від засобів первинної номінації завдяки наявності у складі фразеологізму образної складової, що фіксує культурний, соціальний, духовний досвід носіїв [2, с. 69]. Як зазначає О. І. Чередниченко, міграція фразеологізмів з одного мовного ареалу в інший є ще одним доказом тяжіння мовців до вираження спільних думок, а також обміну спільними мовними засобами, серед яких велике значення надається фразеологізмам (зокрема у засобах масової інформації) [3, с. 7].

Фразеологізми німецької мови мають своє специфічне значення, що містить як понятійний зміст, так і категоріальне значення, а також має й третій чинник – суспільне відображення. На думку В.М. Угринюка, фразеологічне значення відрізняється від лексичного значення слова своєю своєрідністю, що виявляється у вторинному відтворенні картини світу, збагаченому досвідом інтелектуально-емоційного освоєння носіями мови відповідного «шматочка дійсності» [4, с. 4]. Щодо внутрішньої форми фразеологізмів, то це – не складова частина фразеологічного значення, а цілком самостійне, етимологічне значення, що існує разом із актуальним. Традиційно під внутрішньою формою розуміється «мотивуюча ознака, що лягла в основу назви предмета чи явища» та «саме внутрішня форма робить фразеологізми

образними одиницями мови» [4, с. 5]. Із поняттям внутрішньої форми ФО тісно пов'язане поняття вмотивованості фразеологізмів. В.М. Угринюк визначає вмотивованість фразеологізмів німецької мови як «кількісну та якісну характеристику внутрішньої форми», а також він зауважує, що «вмотивованість – суто синхронне явище, пов'язане з переосмисленням та втратою початкового трактування фразеологізму, вона може змінюватися з часом і цим вона відрізняється від етимології» [4, с. 6].

Один із найбільш перспективних підходів до вивчення прагматичного потенціалу мовних одиниць у засобах масової інформації полягає у виявленні їх перлокутивного ефекту. Вихідним положенням при цьому є те, що прагматику цікавить не значення фразеологізмів, а мета з якою вони вживаються в тому чи іншому контексті сучасної німецькомовної преси. Сучасна преса характеризується тим, що на сьогоднішній день кількість людей, які читають газети та журнали, не досить велика: пресу замінюють інші засоби масової інформації (телебачення, радіо). Відтак автори підбирають влучні ФО (особливо у заголовках) із метою зацікавити читанням преси. Фразеологічні заголовки привертають увагу читачів, наближують важкий для сприймання текст до аудиторії будь-якого рівня, поглиблюють зміст, наприклад, *in aller Munde* [заголовок] (*Wirtschaftswoche*, 27.8.2007) – фразеологізм *in aller Munde* має значення «у всіх на устах», а про що саме йде мова, читач зможе узнати тільки після того як прочитає всю статтю. Таким чином проявляється функція фразеологічної одиниці спонукати читача до прочитання всієї статті. Побудовані на ментальних особливостях, спільному історичному досвіді, фразеологічні заголовки закликають до спільності думок у сприйманні та розумінні інформації. У мовному арсеналі є чимало методів, способів, засобів впливу на читача. Фразеологічні одиниці найпотужніший серед них.

Фразеологізми сучасної німецькомовної преси є прагматично спрямованими мовними засобами, їх роль під час реалізації інтенцій автора – передати читачеві не тільки закладену в них інформацію, але й викликати у нього певну реакцію до зображеної дійсності. Особливість адресатності текстів преси полягає в тому, що автори повинні донести інформацію до якомога більшого кола читачів, особисто їх не знаючи. У виконанні цього завдання їм допомагають ФО преси. Установлено, що засоби створення прагматичного впливу на читача складаються з наступних функцій фразеологізмів: зацікавлення читача; утримування уваги читача; підкреслення важливої інформації, тобто «логічного наголосу»; завуальовування інформації; вираження авторської оцінки; здивування читача; створення образної та експресивної виразності; функція виклику емоцій; змішана функція. Наявність останньої (поєднання та взаємозв'язок декількох функцій впливу) у ФО сучасної німецькомовної преси підтверджує нашу думку, що інколи чітке розмежування прагматичних функцій фразеологізмів у контексті викликає труднощі. Створення образної, експресивної та емоційної виразності – це вплив на психічний стан, поведінку читача шляхом акцентування образності, експресивності. Особливо це стосується використання прислів'їв, крилатих виразів, цитат відомих особистостей, що можуть вживатися авторами. Німецькомовні фразеологізми в газетних та журнальних текстах є ефективним засобом, який допомагає майстрам слова творити цілісні уявлення про дійсність шляхом образного узагальнення, впливати на адресата, спираючись на факти навколишньої дійсності, оцінювати предмети та явища. Встановлено, що незвичайність та новизна сприйняття фразеологізму досягається автором шляхом варіювання та трансформації лексичних компонентів уже сформованих фразеологізмів, які добре відомі адресату.

Таким чином, дослідження прагматичних функцій впливу досліджуваних одиниць у текстах сучасної німецькомовної преси показало, що фразеологізми позначають певні предмети об'єктивної дійсності, взаємодіють з іншими одиницями у контексті та певним чином впливають на читача. З огляду на це, було б цікаво дослідити можливості трансформованих фразеологізмів впливати на адресата у засобах масової інформації.

Література:

1. Селиванова Е. А. Новые подходы к изучению фразеологии в парадигмальном пространстве современной лингвистики / Е. А. Селиванова // Слово. Символ. Текст : сб. науч. тр. [под общ. ред. Е. С. Снитко, Л. П. Дядечко]. – К. : КНУ им. Т. Г. Шевченко, 2006. – С. 149–156.

2. Черданцева Т. З. Идиоматика и культура / Т. З. Черданцева // Вопросы языкознания. – Москва : Наука, 1996. – №1. – С. 58–70.

4. Чердниченко О. І. Фразеологія сучасного політичного дискурсу / О. І. Чердниченко // Іноземна мова. – К., 2001. – Вип. 31, – С. 5–7.

5. Угринюк В. М. Типологія вмотивованості фразеологічних одиниць сучасної німецької мови (кількісні та якісні характеристики) : автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. філол. наук : спец. 10.02.04 „Германські мови” / В. М. Угринюк. – К., 1993. – 16 с.

УДК 811.112+81'42

**ІНТЕРВ'Ю СУЧАСНОЇ ІНШОМОВНОЇ ПРЕСИ
ЯК ЗАСІБ РОЗВИТКУ САМОСТІЙНОЇ
ІНШОМОВНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ СТУДЕНТІВ
У НЕФІЛОЛОГІЧНИХ ВУЗАХ**

*Саламатіна О. О. – кандидат філологічних наук,
доцент кафедри іноземних мов МНАУ*

Процес європейської інтеграції охоплює дедалі більше сфер життєдіяльності громадян нашої країни, у тому числі вищу освіту. Україна чітко визначила орієнтир на входження до освітнього й наукового простору Європи, вона здійснює модернізацію освітньої діяльності в контексті європейських вимог, працює над практичним приєднанням до Болонського процесу. Це знайшло своє відображення у проектах «Вища освіта для демократичного суспільства», «Побудова університету завтрашнього дня: політика та практика вищої освіти в Європі», у новому «Законі про Вищу освіту» [1] тощо.

Орієнтація на практичний характер діяльності студентів – майбутніх фахівців у різних галузях господарства є основним напрямом процесу навчання іноземної мови у нефілологічних вищих навчальних закладах України, і це пояснює характер формування вмінь усіх видів мовленнєвої діяльності студентів з орієнтацією на передбачену сферу їхньої діяльності в період практичного використання мови за кордоном після закінчення вищого навчального закладу або під час проходження закордонної практики. Звісно, що оволодіння іноземною мовою неможливе без самостійної іншомовної діяльності, без здійснення самостійної роботи з іноземної мови [5, с. 105].

Аналіз досліджень дає можливість з'ясувати поняття «самостійна робота з іноземної мови студентів» [10]. Під поданим терміном слід вважати індивідуальну

форму роботи, основою якої є навчальні завдання з різними рівнями труднощів, які студенти виконують в умовах лабораторії, в аудиторний та позааудиторний час з метою набуття знань з фонетики, граматики, лексики та формування вмінь і навичок з основних видів мовленнєвої діяльності: читання, письма, аудіювання, говоріння без сторонньої допомоги та прямого керівництва з боку викладача, що передбачає наявність внутрішньої вмотивованості, знань прийомів навчальної роботи і максимальної активності з боку студента, впродовж якої формується така якість, як самостійність у набутті знань з іноземної мови, і є важливим елементом самостійної іншомовної діяльності студентів.

Сучасна методика викладання іноземних мов характеризується тенденцією до організації самостійного опрацювання студентами аутентичних текстів преси різних жанрів як важливого засобу формування їх лінгвокраїнознавчої та соціокультурної компетенції, а також як одного з головних джерел одержання інформації суспільством: газетного спортивного дискурсу (А. Кікало [7]), діагностичних новин (D. Maunard [12]) тощо. Особливий інтерес до публіцистичних текстів пояснюється єдністю конструктивного принципу, своєрідністю композиційної організації матеріалу та використаних стилістичних фігур [8, с. 156], а особливо тим, що спрямованість публіцистичних текстів на масового адресата максимально відбиває соціальний комунікативний потенціал та прагматику таких текстів [3, с. 11].

Саме інтерв'ю вважається одним із найяскравіших мовленнєвих жанрів узагалі та публіцистичних зокрема, що сприяють поширенню соціокультурної інформації на масову й дистантно розташовану студентську аудиторію, а також вдосконалюють навички та вміння всіх видів мовленнєвої діяльності студентів під час їх самостійної роботи з іншомовним текстом-інтерв'ю. Згідно з семантикою англійського слова "interview" – «бесіда»

будь-яке інтерв'ю має представляти собою бесіду між суб'єктами спілкування, з якої чітко повинні виходити такі положення: хто розмовляє, з ким, з якої причини та з якою метою [11, с. 19]. За кількістю учасників бесіди розмова може відбуватися між двома, трьома або більше особами. Починаючи бесіду, люди зазвичай ставлять перед собою певні комунікативні цілі та завдання, тобто, інакше кажучи, кожна розмова повинна мати свій предмет, який, у свою чергу, визначає тему, в процесі розкриття якої виникають питання. На відміну від особистісного спілкування будь-яка журналістська бесіда має знайти своє відображення у конкретному журналістському тексті [6, с. 95].

Спираючись на опис інтерв'ю як окремого жанру публіцистики сучасними методистами та вченими-лінгвістами (Г. Апалат [2], А. Беловою [4] та іншими), можна охарактеризувати його як різновид тексту з визначеною спрямованістю, формою і композиційно-сюжетною побудовою, якому властивий стандартизований добір та організація мовних і немовних засобів у формуванні смислового, композиційного та мовленнєвого аспектів. Це – різновид актуального, опублікованого у засобах масової інформації тексту, як правило, діалогічної форми, що є результатом мовленнєвої взаємодії журналіста-інтерв'юєра та респондента (колективних авторів), спрямованої на передачу, одержання чи обмін інформацією, кінцевою метою якої є здійснення певного впливу на суспільного адресата (студента-читача в дослідженні). Популярність інтерв'ю як способу текстової організації призвела до появи великої кількості класифікацій текстів такого типу та дозволила визначити його загальну класифікаційну рису – вторинність, оскільки адресант (інтерв'юєр і респондент) є віддаленим у часі й просторі відносно масового адресата (студента-читача).

Публіцистичне інтерв'ю слід вважати комунікативно-когнітивним та ментальним утворенням, засобом утілення ментально-когнітивних почуттів свідомості автора й адекватної інтерпретації їх студентом-читачем. Комунікативні інтенції, соціально-рольові та комунікативно-рольові характеристики, соціально-психологічні риси інтерв'юера і респондента визначають функціонально-структурну та змістову специфіку інтерв'ю преси, що, з одного боку, звернені до зовнішньої ситуації комунікації, а з іншого – до ментальної сфери комунікантів [9, с.19]. Крім того, для здійснення адекватного інформаційного обміну в тексті інтерв'ю колективному автору необхідно врахувати потенційні когнітивно-інтелектуальні задатки уявного читача.

Отже, нагальна потреба у висококваліфікованих фахівцях різних галузей господарства нашої країни, які володіють іноземною мовою на рівні, належному для їхньої професійної діяльності, зумовлює пошук способів ефективної організації самостійної роботи студентів з іноземної мови, до якої відносимо читання, реферування та переказ текстів-інтерв'ю сучасної іншомовної преси.

Література:

1. Закон України. Про вищу освіту // Відомості Верховної Ради (ВВР), – 2014, № 37-38, ст. 2004.
2. Апалат Г. П. Структура, семантика і прагматика текстів інтерв'ю (на матеріалі сучасної англомовної преси) : дис. ... канд. філол. наук : 10.02.04 / Апалат Ганна Павлівна. – К., 2002. – 203 с.
3. Барманкулов М. К. Журналистика для всех (общность и специфика жанров печати, телевидения и радиовещания) / Барманкулов М. К. – Алма-Ата : Казахстан, 1979. – 318 с.
4. Белова А. Д. Лингвистические аспекты аргументации (на материале современного английского

языка) : дисс. ... доктора филол. наук : 10.02.04 / Белова Алла Дмитриевна. – К., 1998. – 443 с.

5. Винтайкина Р. В. Организация самостоятельной работы студентов при обучении иностранному языку в неязыковом вузе. Самостоятельная работа студентов неязыковых вузов при изучении иностранных языков / Винтайкина Р. В., Тюленина В. П. – Рига: Латвийский ун-т им. П. Стучки (кафедра иностранных языков), 1988. – 46 с.

6. Григораш Д. С. Журналістика у термінах і виразах / Григораш Д. С. – Львів : Вища школа, вид-во при Львів. держ. ун-ті, 2004. – 297 с.

7. Кікало А. В. Комуникативно-прагматичні особливості спортивного тексту французької преси : дис. ... канд. філол. наук : 10.02.05 / Кікало Анжеліка Василівна. – Ужгород, 1995. – 154 с.

8. Кожин А. Н. Функциональные типы русской речи / Кожин А. Н., Крылова О. А., Одинцов В. В. – М. : Высшая школа, 2005. – 223 с.

9. Кубрякова Е. С. Виды пространств текста и дискурса / Е. С. Кубрякова, О. В. Александрова // Категоризация мира : пространство и время : науч. конф., 5-6 окт. 1997 г. : тезисы докл. – М., 1997. – С. 15–26.

10. Шевченко І. В. До проблеми дослідження самостійної іншомовної діяльності студентів у педагогіці вищої школи / І. В. Шевченко // Міжкультурна германістика в українському контексті : матеріали регіональної науково-практичної конференції. – Миколаїв, 2010. – С. 49–58.

11. Юрьева Н. М. Диалогическое взаимодействие детей-сверстников в совместной деятельности / Н. М. Юрьева // Вопросы филологии. – 2002. – № 2. – С. 18 – 34.

12. Maynard D.W. The perspective-display series and the delivery and receipt of diagnostic news / D. W. Maynard // Talk and Social Structure / [Ed. by D. Boden and

D. H. Zimmerman]. – Cambridge : Polity Press, 1991. – P. 164–192.

УДК 37.091.12-057:005.963(4-112.2)

АНАЛІЗ ВІДЕОЗАПІСУ ВЛАСНОЇ ПРАКТИЧНОЇ СИТУАЦІЇ АБО ЗАНЯТТЯ ЯК МЕТОД ПІДГОТОВКИ ЕКСПЕРТІВ В ГАЛУЗІ ОСВІТИ В НІМЕЦЬКОМОВНИХ КРАЇНАХ ЄВРОПЕЙСЬКОГО СОЮЗУ

Пономаренко Н. Г. – старший викладач кафедри іноземних мов *МНАУ*

В процесі підготовки експертів з освіти в німецькомовних країнах Європейського Союзу (Німеччині, Австрії та Швейцарії) використовують різноманітні методи. Зокрема, при засвоєнні магістерської освітньої програми «Розвиток школи» («Schulentwicklung») у Педагогічних вищих школах м. Вайнгартен (Pädagogische Hochschule Weingarten), Німеччина; м. Форарльберг (Pädagogische Hochschule Vorarlberg), Австрія; м. Санкт-Галлен (Pädagogische Hochschule St.Gallen), Швейцарія; м. Шаффгаузен (Pädagogische Hochschule Schaffhausen), Швейцарія; м. Тургау (Pädagogische Hochschule Thurgau), Швейцарія поряд з такими методами, як мозковий штурм (Brainstorming), метод конкретних ситуацій (Fallstudie або Case-Study), метод портфоліо (Portfolio) застосовують і такий метод як аналіз відеозапису власних практичних ситуацій (Videoanalyse) [1].

Аналіз відеозапису власної практичної ситуації або заняття, на думку Ю. Косінар, поділяються на п'ять етапів [2, с. 3].

Перший етап передбачає індивідуальне або колективне визначення теми, мети, а також розробку та

вибір критеріїв спостереження і планування відвідування заняття. Цей етап розрахований на 30 – 60 хвилин. Ю. Косінар пропонує при виборі критеріїв спостереження орієнтуватися на Гілберта Мейера [3, с. 12], який виокремив десять ознак якісного заняття, а саме: чітка структура; інтенсивне використання навчального часу; узгодження мети, змісту та методів; різноманітність методів; розумне повторення матеріалу; індивідуальний підхід до учнів; сприятлива для навчання атмосфера заняття; усвідомлене спілкування; зворотній зв'язок вчителя із учнями; зрозуміле очікування результатів та контроль.

Під час другого етапу слухачі відвідують заняття та зафільмовують його.

На третьому етапі слухач, заняття якого зафільмовують, здійснює письмовий самоаналіз за такими питаннями:

1. Чому я вибрав саме це питання, що означає для мене ця тема (чи є конкретні причини для вибору теми)? Які шанси для розвитку я бачу в цій темі?
2. Якими були мої відчуття, моя підготовка, моє ставлення до групи в день, коли зафільмовувалося заняття?
3. Як пройшло заняття на мою думку та на думку інших?
4. Що було мною використано доцільно для досягнення кращого результату (наприклад, певні методи, невербальна поведінка, медіа тощо)?
5. Як я оцінюю ретроспективно успішність заняття?
6. За що я б себе піддав критиці, за що б похвалив? Які моменти заняття я б повторив, які моменти хотів би покращити.

Після цього відеозапис заняття передається керівнику семінару, який після перегляду відеозапису робить повідомлення за аналогічними питаннями, що й слухач,

заняття якого зафільмовувалося.

Керівник семінару вибирає відеофрагмент тривалістю не більше 10 хвилин і ділить його на епізоди тривалістю 1 – 2 хвилини, при цьому він готує аналіз відеозапису заняття за 3 – 4 критеріями. Цей етап розрахований на 1,5 години.

Під час четвертого етапу група слухачів протягом 10 хвилин обговорює критерії спостереження, після чого слухачі переглядають фрагмент відеозапису повністю. В цей час слухачі занотують спонтанні особливості заняття та обговорюють їх. Слухачам роздаються критерії спостереження (один критерій на двох слухачів), Слухачі переглядають відеозапис по епізодах (4 – 8 епізодів по 1 – 2 хвилині). Після кожного епізоду відеозапис зупиняють і занотують спостереження. Пари слухачів обмінюються своїми нотатками та коротко представляють свої результати. Наприкінці слухачі готують своє резюме, цей етап займає приблизно 1,5 години.

Останній, п'ятий етап, триває 30 – 90 хвилин і передбачає дидактичне консультування, під час якого слухач, заняття якого зафільмовувалося, робить висновки з відгуків та своїх власних спостережень для покращення якості заняття.

Література:

1. Master Schulentwicklung; Studieninformation für den 5. Kurs (2014-2016) [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.master-schulentwicklung.com>

2. Kosinar J. Video(selbst)analyse: Konzept, Methode und Instrument zur Selbstüberprüfung, Unterrichts – und Schulentwicklung / Julia Kosinar, 2008. – 27 S.

3. Meyer H. Was ist guter Unterricht? / Hilbert Meyer. – Berlin: Cornelsen, 2004. – 192 S.

УДК 378.22 – 057.212:378.14

FOREIGN LANGUAGE AS AN INTEGRAL PART OF BUSINESS PROFESSIONAL COMPETENCE

Булах А.В. - викладач кафедри іноземних мов
МНАУ

Professionally-oriented language teaching is currently recognized as updating priority education. There was an urgent need for a fresh look at learning in general and language teaching. Foreign communication becomes an essential component of professional activity, and the role of discipline "Foreign Language" in the non-linguistic trade schools is significantly increased in their professional activities. Analysis of pedagogical and scientific-methodological sources has revealed that there are countless methodological trends and technologies to foreign language.

Професійно орієнтоване викладання мов в даний час визнається оновленням пріоритетного освіти. Була нагальна потреба в новому погляді на вивчення в цілому і викладання мов. Іноземна комунікація стає важливою складовою професійної діяльності, і роль дисципліни «Іноземна мова» в нелінгвістических ПТНЗ значно збільшена в їх професійній діяльності. Аналіз педагогічних і науково-методологічних джерел показав, що є незліченні методологічні тенденції і технології на іноземну мову при навчанні нелінгвістических здібностей.

Nowadays it is necessary to acquire special knowledge in the chosen profession. Motivation at learning a foreign language primarily serves professional needs of pupils who are preparing to become skilled specialists with knowledge of foreign language. Therefore, one of the main features of a foreign language to non-linguistic specialty should be

professionally-oriented nature, reflected in the teaching objectives and content of education.

Goal-oriented professional level of foreign language learning at vocational schools is to give pupils language competence to communicate professionally in all situations where such communication is necessary. Professionally-oriented content of this level is determined by the target installation. This means, firstly, the accumulation on the basis of ownership of the common language lexical and grammatical components, special terminology; secondly, the active exploration of the grammatical (syntactic) features that characterize the scientific style of speech. In this case, it is necessary to draw pupils' attention to the peculiarities of language namely the specialty they are studying. Thirdly, it is necessary to learn principles of structuring a scientific statement as written and spoken: refers to methods of commenting, analysis, synthesis, argumentation and discussion. The pupil must acquire the skills to work with the sources of information - the definition of the main idea of the text, the logical framework statements, isolation of different types of information, compression techniques of text and, of course, be able to activate these skills in oral speech. In this case, the question of what types of work - the oral speech or writing - should prevail and are solved differentially as a supplement to each specialty.

Learning a foreign language means to achieve the goal of improving the level of education, erudition in its specialty. Such specificity of major specialties should be conducted in the following areas: work on special texts, the study of specific topics for the development of spoken language, learning dictionary-minimum in the relevant specialty, creating textbooks by the teachers for activation of the grammatical and lexical students' material. The classes in a foreign language in nonlinguistic trade schools are encouraged to use regional studies comment. Brief comments of cross-cultural or lingual cross-cultural feature clearly reveal connection of foreign

language practice with content of the programs of other disciplines and have a positive impact on the acquisition of deeper professional knowledge by the pupils of non-linguistic vocational schools.

The pupil should know the kinds of work with the text and what ones are adopted in the target language country, because, in many cases, the rules design, for example, various forms of compression of information differ greatly. The pupil must be convinced that what he is taught to be necessary in the professional practice, not just an element of the curriculum.

An important role in learning a foreign language is given to professionally-oriented reading. One of the important characteristics of professionally-oriented reading is taking into account the basic features of reading as a verbal written communication - reception and assignment of experience, all the accumulated knowledge from one generation to another, from one group of people to another, from one person to another. Broadening professional outlook and professional development are impossible without reading. The essential characteristic of a professionally-oriented reading is that it implies, as a rule, a large number of sources and an abundance of textual material, as the flow of scientific and economic information is growing every year. Also professionally-oriented reading involves using the source many times. Reading is a specific form of communication and interaction of people in the course of professional work. Flexibility in the use of reading literature on the specialty, the possibility of permanent and repeated use of sources of information make reading the most effective tool for producing, organizing and using the information necessary for any kind of human activity. Thus, listening and reading, representing a certain group of cognitive and communicative skills, have an impact on the cognitive activity of pupils. Understanding authentic texts and auditive information is connected with the implementation of mental operations that contribute to the intellectual development of pupils with the ability to get new information.

Writing is a productive analytic-synthetic activity related to a product of the written text. In this type of activity the ultimate objectives are the formation of the following skills: to describe directly events, facts and phenomena; to report, request information, to make a detailed plan; to express own judgment, opinion; to comment on the events and facts from the written text of the arguments and emotional evaluation language tools; to make up a detailed plan or abstracts for oral communication; to create secondary texts (essays, annotations); to use factual information in the perception or interpretation of printed text.

Speaking skills and knowledge of grammar are the basis for the development of language skills of pupils at vocational schools. They include skills of formation and skills of making up sentences.

An essential role in the development of an individual pupil plays a social cultural component in the content of a foreign language teaching. The next structural element of the substantive component of the professionally-oriented foreign language teaching is learning ability of students. They include the following abilities: to work with reference books, to build logically and consistently statements, to make educational records, to capture information concisely.

Thus, a substantial component of professionally-oriented learning a foreign language is made up of all that is involved in the teaching activities of the teacher, the pupil's educational activities, teaching material, as well as the process of its assimilation. Interest in the subject will increase and become practically meaningful when pupils can clearly understand the prospects of using gained knowledge, when useful skills become the purpose of training, which in the future will be especially valuable. Professionally-oriented foreign language teaching broadens a future specialist's outlook, allows to carry out professional activities more successfully particularly with foreign partners.

Література:

1. Иностраннный язык как фактор становления профессиональных качеств современных специалистов // Сборник тезисов научно-практической конференции – Ростов н/Д, 2000. – с. 52-53.
2. Пассов Е.И. Новая концепция иноязычного образования. // Е.И. Пассов – М., 2000, с.16
3. Профессионально-ориетированный подход к преподаванию иностранных языков в техническом университете // Материалы научно-практической конференции – Ростов н/Д, 2000. – с. 80-82.
4. Гальскова Н.Д., Гез Н.И. Теория обучения иностранным языкам. Лингводидактика и методика. / Н.Д.Гальскова, Н.И.Гез. – Москва, 2007. – С.132.
- 5.Образцов П.И. Профессионально-ориентированное обучение иностранному языку на неязыковых факультетах вузов / П.И.Образцов, О.Ю.Иванова. – Орел: ОГУ, 2005. – 36с.
6. Рощина Е.В. Функции иностранного языка как учебного предмета в системе обучения в университете / Е.В.Рощина // Иностранные языки на неспециальных факультетах: межвуз.сб.-Л.: Изд-во Ленингр. ун-та,1978.

УДК: 811.111

MOTIVATING STUDENTS TO STUDY ENGLISH AND DEVELOPING THEIR COGNITIVE ACTIVITY AT NON-SPECIALIZED HIGH SCHOOLS

*Мищенко Ю. В. – викладач кафедри іноземних мов
МНАУ*

*Ігнатенко Ж. В. – викладач кафедри іноземних мов
МНАУ*

As TV, computer games, correspondence courses and new video courses have spread widely attracting pupils of

diverse interests; teachers have wondered how they can win their pupils back. What makes a student want to study a foreign language at school with lots of alternatives around him? Motivation is the key element. An important task for a teacher is to support students' motivation. The greater the value that an individual attaches to this or that activity, the more highly motivated they will be. Now young people are more interested in independent self-study which leads them out of the teachers' total control and dependence on their intelligence [10:30].

The relevance of the selected problem is determined by the dynamic transformation in our society which requires a new generation of the young people who will be able to adopt in a quickly changing modern world. The loss of interest in the learning process requires the use of new technologies and methods of teaching, introducing new pedagogical methodic techniques, searching and updating old teaching methods aimed at enhancing cognitive activity of students and the desire to study [2:140].

It is not a secret that a government of a country must have different functions within a country. One is to create, shape and practice their own values, making optimal view of life-living using priorities in moral of this society and doing this making the society more united and more unique. These functions the government gives to the educational system. It provides the follow up of socio-cultural, law, and moral standards to a new growing up generation, where the models of behavior are made for certain situations. [3:69] The Norwegian experience shows that it is possible to reform the educational system in a country in a short time, if the government will support it; the duties must be shared with a right balance between the national, regional, and local authorities. The Ministry of education should control and correct all the questions using constructive critics [3:70]. The government is responsible for building this task and main strategy plan for the development of the educational system in Ukraine.

We realize the importance and the necessity to put into teaching practice the process of new informative technologies. We go into the European market and many countries do not satisfy with the results of our traditional educational system that was the reason for reformation in our school system. The goals and tasks have been changing in the informative society. New methods are oriented on a person instead of the traditional teaching. Traditional methods are changed on innovation methods. Nowadays there are many computers at schools and in private houses. People have learnt how to use a lot of internet, electronic books, video, CD studying and teaching foreign languages [1:38].

At our university the educational syllabus includes hardly up to 100 hours of English for a group. So from the first classes we try to involve our learners in the longer-term planning and in the day-today organization of the techniques and materials of language teaching. We encourage our learners to produce their own learning materials. And the advantage of it is the motivation for the learners to see their own material to use in class, understanding the underlying principles of learning and learning materials. Another approach is to get learners to think about their current learning preferences and to identify the methods which they find most useful so that they may become more efficient language learners.

To achieve goals means to help learners learn successfully, to adapt and change in the changing world, to realize that no knowledge is secure, that only the process of seeking knowledge gives a basis for security [10:28]. So the necessity of placing a student in the centre of the learning process, teaching him to be autonomous through learner training has become vitally important nowadays.

And it is the teacher's duty to implement this aim, to transfer responsibility for learning from the teacher to the student, to respect individual learner differences and to assist the learners in discovering their own learning processes and preferences [4:50].

To obtain positive and effective results, to gain this target in the educational process, a teacher should base his language teaching on the most impotent acquired motives: the first is for social approval - from one's parents, one's teachers, and one's peer group. The skilled teacher takes advantage of this need and uses it to help nourish a genuine love of learning in his/her students. Another important motive is based on the need for achievement. This need may become autonomous and function as an intrinsic drive to succeed.

We see that a modern teacher can't work without a computer now. But at the same time we don't have many methods of teaching how to use new technologies. Teachers use their feelings and intuition in preparing for the lessons. There are some problems and questions in this educational process. Here is a plan of a lesson with using the multimedia resources in teaching:

- Preparing: telling the students the aim of a lesson, preparing them for the computer work, motivate them with the computer and draw their attention that they will be ready to accept an aim of an activity

- "Communicative attack": revision with different tasks, memorizing and checking the results of the students.

- Giving new material, studying it, finding connection with other topics from this subject or with other subjects.

- The part of memorizing and repeating the new material, correcting wrong students' viewpoint that they got before.

- The part of creativity and testing control.

We have got some practice in educational process which allows us to create teaching models of a lesson using multimedia recourses: a) using multimedia courses at CD-Rom: audio or video; b) using internet technologies; c) dialog; d) using teaching info from the distance; e) using multimedia projects which are always stimulate students to work by yourself or in groups and be creative; f) electronic books and

lectures which can have internet addresses, animation, a speech, interactive tasks, multimedia effects, g) slides which are made in “Power Point” program. They can have pictures and texts, using a dictionary or vickypedia info.

Modern tendencies in developing our society toward European Union simulate the educational system to create new methods in teaching. There is a need to reach a professional speaking level in studying foreign languages. We have to be oriented on a new teaching system and change our priorities, methods and thinking to be able to realize new tasks and new way of living in the new society. And a teacher was and still is one of the important figure in the modern educational process. He/she must organize the process, stimulate the student’s conversation and help students to explain, follow the discussion and be tolerant.

So, indeed at the present time stage we have a task how to improve the methods and means of education with priority forms that involve students in active cognitive activity.

How can you teach someone who doesn’t want to study or is not able? There is no answer to his question even now. A modern student is not very happy or active about receiving knowledge. How is it possible to stimulate him to work? How is it possible to create a desire to learn something new? [1:39]

It is not a secret that much depends on the teacher, how he/she can organize the work in the classroom, and which methods will be used. Therefore, if the teacher is professional enough the results of his/her work will be shown. In the educational process of learning all the cognitive activities are important as are all the methods and techniques [6:253].

We know that the learning process is not identical for all people and identifying preferred learning styles helps us in determining choices, decisions and possibilities in teaching.

Not less important for a teacher is the necessity to know whether the student learns better through a particular sense. For example, some learners have to see things written before they can remember them (visual sense). So the aural is reinforced by

the visual medium. Others learn best from what they do, their preferred learning style is kinaesthetic [12:46]. Our language classes are made up of students with various learning styles. And we take into account this fact while providing a variety of activities and opportunities to use and develop these senses.

We do our best to encourage the students to try out the learning styles they may feel less comfortable with or perhaps don't even bother them. The fact that students are made aware of different styles helps them to refocus their sensory channel which will enable them to learn more effectively.

The next point in making learners more involved in the learning process is learning training which is about establishing good work patterns so that learners can take greater responsibility for their own learning and become more independent, in other words, learner autonomy. Learner training means work on teaching learning as well as teaching English. So the teacher's role here is to prepare (to find more effective ways of working) and encourage students to go on learning outside the classroom and after the course is over by providing them with strategies. It trains students to learn more efficiently by giving them an active role in the learning process. Learning training can be successfully achieved by discovery techniques or awareness raising activities when learners are given samples of the language and then explore them themselves to discover how the language works [7]. We should admit that a substantial amount of classroom time should be devoted to helping our learners learn how to learn.

On having discovered all the previous points the teachers are able to conduct their classes cooperatively with their students, their activities are motivated and recognized by the students who are autonomous learners.

The classroom setup when a learner is in the center of the learning process does not rely on preset formulas or magical recipes; it requires involving students in the teaching process, makes our lessons varied and always engaging and students, enjoy them and find them motivating.

The primary condition for developing communicative skills for the future specialists is to use their reflexive reaction in communicative speaking and to improve their communicative competence. According to these conditions, teaching should be built with a close connection to their specialty. When students realize the importance of their professional communicative skills for their future profession, it forms a serious attitude toward learning and stimulations for self-studies. According to this teaching method the lessons should be built close to a real situation or create a real life situation.

Passov U.I. talks about this communicative method. His main idea is to make an education process similar to the process of communication, close to a real life. The learning process can be real and similar to an ordinary life situation.

This method is still new and interesting and there is a field of studying it. We can create many new technologies in teaching. This is an experimental area for teachers of high school. Many scientists such as Markov V., and Lapin M., Widowsan G. study this subject and discuss the diversity of this method. When teachers use the communicative method in their classes the students develop and improve their conception about their future profession [2:139].

The difficult but effective form for the class activity is the role play game. The goal of this game is to form the attitude toward the particular life situation, to gain the experience through the game, and to help to educate students through their experience and feelings. This method will develop their imagination and critical thinking finding the solutions of solving questions and passion for others. There are some rules students must follow, such as be patient, follow the discussion, take turns, be respectful to others and at the end of the game to be able to analyze it. A teacher has to plan this lesson carefully with all details, watch and count the time properly, to explain the rules and stimulate the students to participate.

There is another important communicative method – a discussion. This means the wide, open public discussion of quarreled questions. This method helps to learn a great deal, to develop creativity and personal qualities of students. This method is also a good stimulus and motivational tool for speaking. Students learn how to form their own opinion and prove their point of view and respect for others. It is more difficult to have a discussion than to just read and translate a text. Students must know many words, understand the subject, and be able to listen to others and replay. Also, the important part in a discussion is to be polite to people and be tolerant to other's opinions [2:140].

This all goes to another method which is stimulating the discussion. Stimulation motivates the students for the unexpected, not for prepared speaking. This activity can be organized after watching a movie or a part of it and then discussing it. This method is very effective [8:285]. Students get involved in it very quickly and with pleasure. They think, speak their mind, they have to think about grammar and to be able to speak up. All this helps a teacher to see the level of the students, their ability to use their knowledge while speaking. This also influences for gaining the skills.

Every new methodological technique refers (direct) to a development of a person, and his/her intellectual and technical progress. The new methods support communicative activities which is oriented toward a wide development of a student's personality.

And now when the goals have been set and the basic motives have been outlined, it is necessary to create a productive learning environment for students.

We start to create a productive learner-centered environment with:

1) stating the goals and objectives of learning together with the students:

2) using *controlled, guided and free* activities:

3) Involving students in determining lesson content whenever possible.

An effective instructional strategy for getting positive results is cooperative group learning that calls for students to work together in groups and pairs in order to achieve a common learning goal [11:209]. During this collaborative work students develop social skills as well as language proficiency.

The development of a wider range of strategies will enable students to become more flexible and independent in their learning as well as more responsive to different teaching styles. The teacher can develop students' learning skills and provide them with strategies to think about and understand how they learn best [9:212]. There is an increasing recognition of the need for students to take responsibility for their own learning and the teacher plays a crucial role in helping students develop ways to organize their own learning.

The progress in learning a foreign language is based on compelled hard work. Because of the lack of necessary literature in English in the libraries or difficult access to them the pupils have to do much translation from Russian publications. Doing this the pupils master their lexical and grammatical skills, logical thinking language awareness and train translation secrets and techniques. All these let a student experience self-fulfillment, reveal hidden abilities and talents, increase self-confidence. Though most of the papers are abstract, our goal is to gradually bring them to the research level.

As an essential activity scientific research work at university with a special emphasis on the individual aspect of study plays an important and indispensable role in teaching English to learners of intermediate and higher levels, it also helps teachers to adjust their teaching methods in accordance with the learner's expectations [10:195]. Effective instruction and careful analysis of information together with sufficient language input and speech promotion activities will gradually help learners speak English fluently and appropriately. All

acquired techniques and knowledge can become a precondition to successful scientific work further in life.

In the modern conditions of the Ukrainian development the spiritual space integrates into the European community. There is also an Educational program and there are some doctrines which stimulate to modify educational paradigms, create new methods of teaching and technologies, reorientation of approaches and priorities in philological and up-bringing process. The concept of general education includes providing intellectual and creative development of students, development their wiliness and ability to study.

The modern level in the development of the Ukrainian society has changed with more open ways toward the European world. In politics, economics, culture and other parts of life, Ukrainians become in touch with the foreign people and countries either it is related to a professional level or personal spiritual needs. So we can say that there is a social necessity for having a good knowledge of a foreign language for Ukrainians. The modern situation influences also on an educational process at school. The government generates special programs with a need of the society. Students are supposed to have a certain level in communication which will satisfy the professional level of speaking in our modern life. This is the demand of our society in education for future specialists [5:10].

The teacher is still one of the main figure in the modern educational process who is a spiritual leader and able to full fill students with motivation and find a good stimulation in a passion to study, to work, to life [10:47]. Today in the modern society the questions about how to prepare students for life and work, how to stimulate them to study are very popular.

Література:

1. Анюшкіна Г. Формування в учнів бажання і вміння вчитися. / Г. Аношкі-на // Українська мова й література в сучасній школі. – 2012. - №10. с.38-39

2. Артюхова О. В., Игнатенко Ж. В., Лапчевская Т. Л. Developing Students Cognitive Activity, Their Wiliness and Ability to Study. / Артюхова О. В., Игнатенко Ж. В., Лапчевская Т. Л. // Международная заочная научно-практическая конференция. – «Научная дискуссия: вопросы педагогики и психологи». Часть II. (21 март, 2013) – Москва. с.137-142

3. Багреева Е. Г., Багреева Е. В. Социально-психологические особенности системы образования в Норвегии. // Мир образования. – 2002. – № 2. – с. 69-75.

4. Скоцька Ю. Активізація пізнавальної діяльності учнів засобами проектного навчання / Ю. Скоцька // Іноземні мови в сучасній школі. -2012. - № 6. - с.49-59

5. Методи активізації пізнавальної діяльності. // Історія та правознавство. – 2007. - № 12. - с.6-17

6. Настольна книга педагога. Посібник для тих, хто хоче бути вчителем –майстром / упорядники В. А. Андрєєва, В.В. Григораш – Х.: Вид. група «Основа», 2006. – 352 с.

7. Faltz P. W. Comprehension, Coherence and Strategies in Hypertext and Linear Text. 1996. In: Rouet J.-F., Levonen J.J., Dillon A.P., Spiro R.J. (Eds.) Hypertext and Cognition. Hillsdale, NJ: Lawrence Erlbaum Associates, 1996. or Електронний ресурс : <http://www-psych.nmsu.edu/~pfoltz/reprints/Ht-Cognition.html>

8. Gauvain, M. The social context of cognitive development. New York, NY: Guilford Press, 2008.- 312 p.

9. John-Steiner, V., & Holbrook, M. Sociocultural contexts for teaching and learning. In W. M. Reynolds & G. E. Miller (Eds.), Handbook of psychology: Educational psychology, Vol. 7. Hoboken, NJ, 2003 .- 225 p.

10. Karnitskaya G. Motivation to Study English Through Self-Research Work. / Karnitskaya G. // English Language Teaching: Novelty and Search for quality: Матеріали Міжнародної наукової конференції – Мінск, 21-23 листопада 2004 г.- с. 28-31

11. Luria, A. R. (1978). The making of mind: A personal account of Soviet psychology. Cambridge, MA: Harvard University Press, 2010.- 243 p.

12. Moskalikova R. How to Make Learners More Involved in the Learning Process. / Moskalikova R. // Материалы Международной научной конференции – Минск, 21-23 ноября 2004 г.- с. 45-49

Наукове видання

**Матеріали Причорноморської науково - практичної
конференції
професорсько - викладацького складу
Миколаївського національного аграрного університету**

м. Миколаїв,
21 квітня 2016 р.

Технічний редактор: К.В. Тішечкіна

Формат 60x84/16. Ум. друк. арк. 7,5
Тираж 100 пр. Зам. №__

Надруковано у видавничому відділі
Миколаївського державного аграрного університету
54020, м. Миколаїв, вул. Паризької комуни, 9

Свідоцтво суб'єкта видавничої справи ДК № 4490 від
20.02.2013 р.